

сѣдне момъка, съ яйца и млинъ го нагости, и му даде малко пары за помощъ на майка му. Тѣй сѣщо са показахъ милостивы и дѣцата ѝ. „Дръжъ, каза момиченцето, земи туй чървено яйце, дай го на сестричето си и го прегърни зарад мен.

— Земи и туй синѣ яйце за братчето си, каза момченцето, и му кажи да ни доде нагости: ный ще го нагостимъ съ прѣсно млѣко и меденъ млинъ. Добрата имъ майка са позасмѣ на мильтѣ имъ дѣтинскы калесни и дарбицы, донесе еше едно яйце и каза на момъка: „Дай това яйце на майка си; стихчето което е написано врѣхъ него е голѣма растуха: Отъ злочестины да не ти додѣй, работи и Богу са надѣй. Менъ ми са струва че отъ тази малка дарбица много ще са благодарни; а, ако бы добръ да вникне въ растушителната истинска мысль, която съдържа тогази тази дарба е най-потрѣбна за нея.“

Момъка са благодари отъ сѣ сърце. Воденчеря му даде въ колибата си лѣгло за презнощъта, и на сутриньта, щомъ са сипнѣ зоратой тръгнѣ на пѣть. Добрыя воденчерь бѣше турилъ въ торбата му прѣсенчана пита и кози сиреню.